

СМЪЛОТО КОЗАРЧЕ.

Шведска приказка.

Въ една планина живѣлъ нѣкога великанъ. Никой не смѣлъ да приближи до него. Веднажъ едно козарче изкарало стадото си близу до гората, дето била кжщата на великана.

— Кой е тамъ? — закрещѣлъ великанътъ и изкочилъ изъ гората.

— Щомъ искашъ да знаешъ, ше ти кажа: азъ съмъ, отговорило козарчето и подкарало козитѣ къмъ великана.

— Ако посмѣнешъ само да дойдешъ тукъ, ше те смачкамъ ей като този камъкъ, — викналъ великанътъ и стисналъ единъ камъкъ съ такава сила, че той се разронилъ на дребенъ пѣсъкъ.

— А азъ ше те смачкамъ тѣй, че отъ тебе вода ше потече ей като отъ този камъкъ — завикало въ отговоръ козарчето.

То извадило изъ джеба си прѣсно сирене, стиснало го и отъ него потекло между прѣститѣ му вода.

— Ама ти не се ли боишъ? — попиталъ великанътъ.

— Отъ тебе ли? Никакъ, — отвърнало козарчето.

— Тогава хайде да се боримъ, — предложилъ великанътъ.

— Хайде, — съгласило се козарчето. — Само че най-напредъ ше почнемъ да се караме. — Хубавичко да се разсърдимъ, а после ше захванемъ съ юмури.

— Да, но азъ ше почна прѣвъ, — казалъ великанътъ.